

اسناد

و مکاتبات تاریخی

مجله بررسی های تاریخی در
هر شماره چند سندی از اسناد و
مکاتبات تاریخی خطی را که قبل از
در جایی دیگر چاپ نشده باشد
بچاپ میرساند. در این شماره بخش
دوم از مقاله آقای محمد حسن
سمسار که خود شروح و تفاسیری
جالب در باب چکونگی احکام و
فرامین و سازمان اداری دولت
صفوی است، بچاپ میرسد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی

فرمان نویسی در دوره صفویه

پرسنور مینورسکی بنقل از شاردن می‌نویسد:

«در روزهای آدینه اسنادی که به مر و وزیران رسیده بود به حرم ارسال میگشت، و آنجا جعبه محتوی مهر همایون آورده میشد و پس از آنکه اسناد و مدارک جهت شاه قرائت میگردید مهردار محل مناسبی را بر روی فرمان مزبور ترمه را تقدیم شاه میکرد تا او آنرا بر آن محل بگذارد»^{۴۵}

کار مهر کردن فرامین را گاهی نیز مهردار یا وزیر مهر شخصاً انجام میداد.

دریکی از اسناد سیاسی انگلیس درباره آرتور ادواردز رئیس هیئت شرکت مسکو، که در سال ۹۷۶ بدربار شاه تماس پیدا کرده بود نوشته شده است:

«کفتگوی شاه با ادواردز دو ساعت دوام یافت، سرانجام سفیر انگلستان از شاه طهماسب امتیازاتی را که در کار تجارت میخواست گرفت و تمام شرایط را بر کاغذهای لاجوردی زرین نوشته و بوسیله منشی خاص شاه به را مزین شد».^{۴۶}

۴۵ - سازمان اداری ۱۱۹

۴۶ - م. ۱۷۰ کتاب روابط سیاسی ایران - استاد نصرالله ظلیفی

مهردار عنوان «وزیر مهر» داشت و این سمت ظاهراً در او آخر دوره صفویه منسون شده بود، زیرا نویسنده تذکرۀ انجلوک از این سمت نامی نمی‌برد. پروفسور مینورسکی نیز در سازمان اداری حکومت صفوی از وزیر مهر نامی نبرده است. اما در عالم آرای عباسی که از کتب قاریخی معتبر دوره صفویه است بنام وزیر مهر بر می‌خوریم.

از وزرای مهر مشهور دوره صفویه یکی میرزا عنایت‌الله اصفهانی وزیر مهر شاه عباس بزرگ است که بسال ۱۰۳۳ در بقداد در گذشت و جسد او را بنا بنوشه عالم آرا در کربلا بخاک سپردند.^{۴۷} بنابراین شاردن باید گفت که ظاهراً مهر کردن فرامین بدبست شخص شاه انجام میشده است.

مهرهای شاه در جعبه‌های خاصی در حرم‌سرا نگاهداری میشد و این جعبه به مردمیکری که شاه همیشه بر گردن خود آویخته داشت، معمور بود. جعبه مهر شاه عباس دوم و شاه سلیمان را معمولاً مادر شاه محافظت میکرده است.^{۴۸} در زمان صفویه فرمانها بوسیله شخص شاه مهر میگردید و مهر شاه در بالای هر فرمان زده میشد. هر گاه فرمان یاداست خطی برای سفيری که تبعه ایران نبود صادر میگردید، شاه بجای بالای فرمان پشت آفرا مهر میگردید. این وضع را در اعتبار نامه‌های رابرت شرلی در سفر انگلستان می‌بینیم^{۴۹}

مهرهای پادشاهان صفوی

هر یک از پادشاهان صفوی دارای چند مهر بودند که از نظر شکل ظاهری و مطالبی که بر آنها کنده شده بود باهم تفاوت داشتند.

شاردن در سفرنامه خود شرحی درباره مهرهای سلطنتی دوره صفوی نوشته، و تصاویر مهرهای شاه سلیمان را در اطلس خود آورده است (عکس شماره ۱۰) وی می‌نویسد که سلیمان پنج مهر بشرح زیر داشت:

۱ - مهر مدور با هلالی برآمده بالای آن که دایره‌ی کوچکتری در وسط داشت و در آن نوشته شده بود: بنده شاه ولايت سلیمان، و در اطراف آن اسمی

۴۷ - ص ۱۰۱ عالم آرای عباسی ج ۳

۴۸ - ص ۴۱ ج ۲ زندگانی شاه عباس

۴۹ - ص ۲۱۳ کتاب روابط سیاسی ایران

- ائمه را کنده بودند. این مهر از جنس فیروزه بود.
- ۲ - مهر بزرگ راست گوشه‌ای که مطالبی مانند مهر اول بر آن کنده بودند واز جنس فیروزه بود.
- ۳ - مهر کوچک مربعی که از جنس یاقوت بود و فقط عبارت وسط مهر اول بر آن نقش شده بود.
- ۴ - مهر کوچکی بشکل بیضی که نقش آن عبارت بود از بنده شاه دین سلیمان ۱۰۸۰
- ۵ - مهر مدور کاملی که از نظر مضمون شبیه مهر اول بود.
- اما بررسی نقش مهرهای پادشاهان صفوی بر فرامیں موجود اطلاعات بیشتری درباره انواع مهرها بدست میدهد.
- قسمتی از نقش مهرهای پادشاهان صفوی نیز بوسیله رابینو در دو کتاب «آلبویم سکه‌ها و مهرهای پادشاهان ایران» و کتاب «سکه‌ها و مدالهای مهرهای پادشاهان ایران» بچاپ رسیده است (عکس‌های شماره ۱۱-۱۲-۱۳-۹۰۷) (۱۴-۱۲-۱۱-۹۳۰).
- الف - شاه اسماعیل اول (۹۰۷-۹۳۰ هـ ق.)
- مهر گرد کلامک دار :

اللهم صل على محمد مصطفى وعلى مرتضى و
حسن رضى و حسين شهيد كربلا (بكر بلا)
زين العابدين، محمد باقر، جعفر صادق، موسى
كاظم، على بن موسى رضى، محمد تقى، على تقى،
حسن عسکرى، محمد مهدى العبد اسماعيل بن
حيدر صفوی ۹۱۴ (عکس ۱۱ شماره ۱)

ب - شاه تهماسب (۹۳۰-۹۸۴ هـ ق.)

۱ - مهر گرد ساده : بندۀ شاه ولایت طهماسب ، محمد المصطفی
على المرتضى حسن الرضا حسين الشهيد على
زين العابدين محمد الباقر جعفر الصادق موسى

۵۰ - لازم است از همکار ارجمند سرکارخانم ملکه زاده بیانی به جهت این دو کتابی که در اختیارم گذاردند، تشکر کنم.

(۳)

الکاظم علی بن موسی الرضا محمدالتقی علی
النقی حسن العسگری محمدالله‌مهدی (عکس
شماره ۳)

علاوه بر این مهر، از شاه طهماسب اثر دومهر گرد ساده دیگرنیز وجود دارد که از نظر مضمون مانند مهر بالاست و تنها از نظر چگونگی حکاکی باهم تفاوت‌های کوچکی دارند. این دو مهر عبارتند از مهر فرمان شماره ۱۲ ج ۱ فرامین ماتناداران بتاريخ ۹۵۰ و مهر شماره ۲ عکس ۱۱

۲ - مهر گلابی شکل : الله و محمد و علی بنده شاه ولایت طهماسب سنه ۹۴۶

گر کند بدرقه لطف تو همراهی مسا
چرخ بردوش کشد غاشیه شاهی ما
(ف ۱ مدارک تاریخی)

گذشته از مهرهای نامبرده را بینو از مهر دیگری نام می‌برد که این جمله بر آن کنده شده است. «سلطان کشور دین طهماسب شاه عادل»، که متأسفانه عکس آن در دست نیست.

ج - شاه محمد خدا بنده . (۹۹۶-۹۸۵ ه . ق .)

۱ - مهر کلک هکدار : حسینی الله غلام شاه جهان است سلطان محمد (از دو بیت شعر حاشیه تنها ۱۱ قسمتی قابل خواندن است) :

..... مولا امیر المؤمنین
..... زجان و دل غلام کمترینم
(عکس ۱۱ شماره ۴)

د - شاه عباس بزرگ . (۱۰۳۸-۹۹۶ ه . ق .)

بنده شاه ولایت عباس ۹۹۹ اللهم صل علی النبی
والوصی والبیتول والسبطین والسجاد والباقر
والصادق والکاظم والرضا والنقی والنقی
والزکی والمهدی (عکس ۱۱ شماره ۵)

حسبی الله بنده شاه ولايت عباس
 جانب هر که باعلي نه نکوست
 هر که گوباش من ندارم دوست
 هر که چون خاک نیست بردار او
 گرفته است خاک برسر او
 (ف.ش. ۹. مدارک تاریخی)

-۳- مهر کوچک گلابی شکل : خاتم بنده شاه ولايت ۹۹۶ (عکس ۱۱ -
 شماره ۶)

هـ - شاه صفی . (۱۰۳۸ - ۱۰۵۲) هـ.ق.

۱- مهر گرد کلاهک دار : حسبی الله هست از جان غلام شاه صفی ۱۰۳۸
 جانب هر که باعلي نه نکوست
 هر که گوباش من ندارم دوست
 هر که چون خاک نیست بردار او
 گرفته است خاک بر سراو
 (ف.ش. ۱۲. مدارک تاریخی) (عکس ش. ۶)

مهر دیگری مانند مهر بالا بتاریخ ۱۰۳۸ بر فرمان ش ۱۹ همین کتاب
 وجود دارد .

۲- مهر گرد ساده : هست از جان غلام شاه صفی ۱۰۳۸ المهم صلی
 علی النبی والوصی والبتول والسبطین والسجاد
 والباقر والصادق والکاظم والرضا والتقدی
 والنقی والمسکری والمهدی

(ف.ش ۲۱ ج ۲ فرامین ماقنادران)

-۳- مهر چهار گوش ساده : بنده شاه ولايت صفی ۱۰۳۸ (عکس ۱۱ -
 شماره ۸)

شاه عباس دوم . (۱۰۵۳ - ۱۰۷۸ هـ.ق)

-۱- مهر چهار گوش ساده : بنده شاه ولايت عباس ۱۰۵۲
 (۵)

۲- مهر گرد ساده :
 بنده شاه ولايت عباسی ثانی ۱۵۰۲ اللهم صل
 على النبی والوصی والبتول والسبطین والسجاد
 والبساقر والصادق والکاظم والرضا والنقی
 والزکی والمهدی (۱۰۵۵)
 (ف.ش. ۳۰ ج ۲ فرامین فارسی)

۳- مهر گرد ساده :
 بنده شاه ولايت عباس ۱۰۵۹ اللهم صلی علی
 النبی والوصی والبتول والسبطین والباقر
 والکاظم والصادق والرضا والنقی والنقی
 والحسن والمهدی (عکس ۱۱ شماره ۱۰)

۴- مهر گرد کلاهک دار:
 حسبي الله. بنده شاه ولايت عباس ثانی
 جانب هر که باعلی نه نکوست
 هر که گوباش من ندارم دوست
 هر که چون خاکنیست بردار او
 کر فرشته است خاک برسر او

۵- مهر گرد کلاهک دار :
 الله سبحانه مالک الملک. بنده شاه ولايت عباس
 ثانی-اللهم صل علی محمد مصطفی و علی
 مرتضی و حسن رضی و حسین شهید کربلا علی
 زین العابدین محمد باقر و جعفر صادق موسی
 کاظم علی بن موسی رضی محمد تقی علی نقی
 حسن عسگری محمد مهدی (ف.ش. ۳۴
 مدارک تاریخی)

ر- شاه سلیمان: (۱۰۷۸ - ۱۱۰۶ ه.ق.)

۱- مهر گرد کلاهک دار :
 الملک لله انه من سلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحيم
 ۱۰۷۹ الحمد لله الذي فضلنا على كثير
 من عباده و صل علی خير خلقه محمد واله
 (عکس ۱۱ شماره ۱۲)

۲- مهر کلاهک دار :
 الله محمد علی (امام حسن) (امام حسین) ۱۰۷۸
 (۶)

گر کند بدرقه لطف تو همراهی ما

چرخ بردوش کشد غاشیه شاهی ما

(عکس ۱۱ شماره ۱۳)

بنده شاه دین سلیمان است ۱۰۷۷ (عکس

۱۲ شماره ۱۴۵)

۴- مهر گلابی شکل : بسم الله بنده شاه ولایت سلیمان ۱۰۷۷ (عکس

۱۲ شماره ۱۵)

۵ - مهر گرد کلاهک دار : حسبی الله بنده شاه دین سلیمان است.

جانب هر که باعلی نه نکوست

هر که گوباش من ندارم دوست

هر که چون خاک نیست بر در او

گر فرشته است خاک بر سر او

(عکس ۱۲ شماره ۱۶)

۶- مهر گرد کلاهک دار : بسم الله الرحمن الرحيم اللهم صل على محمد

المصطفى وعلى المرتضى وفاطمة الزهراء والحسن

والحسين وعلى زين العابدين و محمد الباقر

وجعفر الصادق و موسى الكاظم و علي الرضا و

محمد التقى و علي النقى والحسن العسكري

والمهدى الحججه صاحب الزمان

(عکس ۱۲ شماره ۱۷)

ح - شاه سلطان حسین (۱۱۰۶-۱۱۵۵ ق.)

۱- مهر گرد ندانه دار کلاهک دار : نکین سلطان جهان وارث ملک سلیمان ^۱

حسبی الله اللهم صل على النبي والوصي والبتول

والمجتبى والحسين والسباد و الباقر والكاظم

والرضا والنقي والزکى والمهدى

(عکس ۱۲ شماره ۱۸۵)

۵۱ - رایینو هنگام خواندن مهر متوجه کلمه نکین نشده است.

۲- مهر چهار گوش کلاهک دار: بسم الله بنده ولايت سلطان حسين ۱۱۱۱
 (عکس ۱۹ شماره)

۳ - مهر چهار گوش کلاهک دار: بسم الله الرحمن الرحيم كمترین کلب
 امير المؤمنين سلطان حسين ۱۱۲۵ (عکس ۲۰ شماره)

۴- مهر گرددندانه دار کلاهک دار: حسبی الله اللهم صل على النبي والوصى والبتول
 والحسن والحسين والسجاد والباقر والصادق
 والكاظم والرضا والتقي والنقي والزكي والمهدى
 (عکس ۱۴ شماره)

۵ - مهر کرد کلاهک دار : حسبی الله بنده شاه ولايت حسين ۱۱۱۲
 جانب هر که با على نه نکوست
 هر که گو باش من ندارم دوست
 هر که چون خاک نیست بر در او
 گر فرشته است خاک بر سر او
 (عکس ۱۳ شماره)

۶ - مهر چهار گوش: بنده فرمانبر مولی حق سلطان حسين (عکس ۱)
 ط - شاه طهماسب ثانی . (۱۱۴۵- ۱۱۴۲ ه . ق .)

۱ - مهر چهار گوش: بنده شاه ولايت طهماسب ۱۱۳۹ (عکس ۱۳
 شماره)

گذشته از این مهرها، اثر مهر دیگری در بعضی فرمانها وجود دارد که عبارتست از « مهر مسوده » هنگامیکه مسوده (چرکنویس) فرمانها تهیه میگردید، و یا آنکه دستورات شاهی در حاشیه عرايض نوشته میشد ، آنها را با مهر مسوده ممهور میگردند، که نشانه صحبت مسوده و موافقت پادشاه با صدور فرمان بود . تنها در اینصورت بود که فرمانها پاکنویس میشد و یا بر مبنای دستورات ، فرمان کامل بصورت پاکنویس تهیه میشد . در عريضه خليفه اوج کليسا و فرمان شماره ۰۰ از کتاب فرامين فارسي ماتناداران اين وضع را مشاهده ميکنیم .

انر دو مهر مسوده از این دوره در دست است که عبارتند از :

۱ - مهر مسوده شاه عباس ثانی: بندۀ شاه ولايت عباس ثانی، مهر مسوده ديوان

اعلى (ف . ش . ۴۰ . ج ۲ فرامين فارسي)

۲ - مهر مسوده شاه صفی ثانی: بندۀ شاه ولايت صفی ثانی ، مهر مسوده ديوان

اعلى(عکس ۱۱ شماره ۱۱)

در اینجا باید یاد آور شویم که شاه سلیمان بسال ۱۰۷۷ بنام شاه صفی ثانی بسلطنت نشست. پادشاهی او بسبب جوانی و کم تجربگی و افراط در شرابخواری و هوسرانی با آشتفتگی بسیار در کار کشور و مزاج خود او همراه شد . قحطی و هرج و مرج و حوادث طبیعی چون زلزله ، و بیماری روز افرون شاه سبب گردید که کار آشتفتگی کشور بالا کیرد .

در باریان و حرم نشینان که گفته حکیم باشی را مبنی بر اینکه انتخاب ساعت تاجگذاری شاه سعد نبوده پذیرفته بودند ، شاه را بر آن داشتند که مجدداً تاجگذاری کنند . در سال ۱۰۷۹ شاه صفی ثانی بار دیگر تاجگذاری کرد و برای رهائی از بلایای گذشته نام خود را نیاز اصفی بسلیمان تغییر داد . مهر مسوده موجود مربوط به سلطنت شاه سلیمان است .

درجه اهمیت مهرهای پادشاهان صفوی متفاوت بود . مهمترین مهر در میان مهرهای شاهی مهری بود که جعبه مهرهای شاهی با آن مهمور میشد و بنابرآشتبانی شاردن همیشه شاه آنرا بر گردن آویخته داشت .

شاردن در شرح انواع مهرهای شاه سلیمان این مهر را مهر بزرگ راست کوشه ای از جنس فیروزه معرفی کرده ، که اطراف آن اسمی چهارده معصوم و وسط آن نام شاه سلیمان گنده شده بود . اگرچه آویختن مهری بزرگ آنچه شاردن وصف میکند بگردن کار آسانی نیست ، و بعید است که شاه چنین مهری را بگردن بیاویزد . (زیرا مهری که بتواند حاوی نام تمام ائمه بعلاوه نام شاه باشد مهری است نسبتاً بزرگ) اما چون مدرک دیگری در دست نیست باید آنرا پذیرفت .

آنچه مسلم است این مهر برای مهر کردن فرامین رسمی بکار برد نمیشد .

زیرا در هیچیک از فرایمین موجود اثر این مهر وجود ندارد. (شاید در دستورات سری و خصوصی یافوری شاه از آن استفاده میشده است.)

دومین مهر چهارگوش ساده‌ایست که معهولاً تنها نام شاه بر آن کنده شده بود و فقط بر «ارقام» زده میشد. بعد از این دو مهر بزرگ گرد که یکی ساده و دیگری کلاهک دار بود قرار داشتند. این دو مهر را بر احکام و پروانجه‌ها میزدند. تفاوت این دو مهر روشن فیست و نمیدانیم که مورد خاص بکار بردن هریک چه بوده است توضیحات شاردن درباره موارد استعمال هر یک از مهرها متأسفانه بسیار نارسانست.

وی مینویسد که مهر کلاهک دار « برای امور دیوان ممالک از قبیل عهدنامه‌ها و مکاتبات با خارجیان و احکام اجازه‌نامه‌ها »^{۵۲} بکار میرفت و مهر ساده « برای امور خاصه و امور سپاه مورد استفاده قرار میگرفت »^{۵۳}. اما بررسی فرهنگ‌های موجود این موضوع را نشان نمیدهد.

(بطور نمونه باید از فرمان شماره ۴ کتاب مدارک تاریخی نامبرد که دارای مهر گرد کلاهک دار و شامل حکم مقرری همه ساله برای یکی از غلامان خاصه می‌باشد.)

بنابراین نمیتوان باقاطعیت معلوم کرد که هریک از مهرها در چه موردی بکار میرفته است. علاوه بر مهرهای نامبرده دسته دیگری از مهرها وجود داشتند که آنها را باید مهرهای درجه سوم و کوچک نامید. این مهرهای مهر کردن دستورات عادی و معمولی بکار میرفت و در فرایمین رسمی و اداری و دولتی اثر آنها دیده نمیشد.

شاردن در این باره می‌نویسد :

« صدر اعظم بعرض شاهنشاه (شاه سلیمان) رسانید که یک عدد از جوانان اعیان و اشراف مست کرده در جوار کاخ همایونی هوجب اختلال گشته‌اند. حسب الامر بتمام سربازان و افسران فرمان داده شد که من بعد هر کس را در کوچه مست و مخمور بیابند همانجا شکمش را پاره کنند. فقط کسانیکه

۵۲ - ص ۲۶۷ سازمان اداری

۵۳ - ص ۲۶۷ سازمان اداری

جواز ممهوری بهر کوچک همایونی در دستدارند، از مجازات معاف خواهند بود. شاهنشاه فی الفور دستورداد برای تمام رجاه و بزرگان ممتاز بمشروب از این جوازها اعطاشود. »^{۵۴}

مهر مورد نظر شاردن باید مهر بیضی شکلی باشد که تصویر آنرا در اطلس خود آورده است (عکس ۱۰) در کار مهر کردن فرمانها دواتداران نیز نقشی بهده داشتند.

در سازمان اداری صفوی دونفر دواتدار خدمت میکردند. این دواتداران که دارای لقب مقرب الخاقان بودند عبارت بودند از :

- ۱ - مقرب الخاقان دواتدار مهرانگشت آفتاب اثر (دواتدار ارقام)
- ۲ - مقرب الخاقان دواتدار (احکام و پروانجات)

کتاب تذکرة الملوك وظایف دواتدار مهرانگشت آفتاب اثر، راجنین تعیین کرده است:

« ارقام بیاضی و دفتری را (که) واقعه نویسان طغرا میکشند، مشارالیه بهر مهر آثار میدهد. »^{۵۵} درباره وظایف دواتدار احکام و پروانجات چنین آمده است :

« ارقام و احکام و پروانجات (ی) که عالیجاه منشی الممالک طغرا میکشد، مهردادن آن مختص دواتدار مذکور است. »^{۵۶}
درباره کلمه « ارقام » که در آغاز جمله بالا آمده است توضیح کوتاهی لازم است. و آن اینکه ذکر کلمه ارقام یکی دیگر از مواردی است که میتواند نشاندهنده اشتباهات نویسنده تذکرة الملوك باشد.

بامراجعه بفصل وظایف منشی الممالک میتوان دید که در آن طغرا کشیدن ارقام جزء وظایف وی نیست، و تنها از پروانجات و احکام سخن بمبان آمده است. در حالیکه در اینجا ارقام نیز بآن افروده شده است.

با اینسان باید گفت که نویسنده تذکرة الملوك در ذکر کلمه « ارقام » در مورد شرح وظایف دواتدار گرفتار اشتباه شده است.

۵۴ - ص ۳۹۴ ج ۳ سیاحتname شاردن ترجمه محمد عباسی

۵۵ - ص ۲۶ تذکرة الملوك

۵۶ - ص ۲۶ تذکرة الملوك

مینورسکی در کتاب - سازمان اداری حکومت صفوی می نویسد :
دوااتداران صاحبان مناصبی بس دون بودند، و مواجب آنان بسیار نبود، و در بارهای عام در صفت سپاهیان و اسلحه داران قرار میگرفتند . «^{۵۷} منصب دوااتداران چنانکه پروفسور مینورسکی ذکر کرده منصبی بس دون هم نبوده . درست است که دوااتداران در مجلس شاهی اجازه نشستن نداشتند، اما این دلیل پستی درجه و مقام آنها نبود. بلکه داشتن اجازه ورود و حضور در مجلس شاهی خود نشانه بلندی مقام است .

در تاریخ صفوی بدواتدارانی بر میخوریم که مناصب عالی را شاغل شده اند . از آنجمله اند محراب خان قاجار که « در جوانی در دربار شاه عباس منصب دوااتداری داشت و بسبب حسن خدمت و آداب دانی از زمره مقربان بساط عزت کشت و . . . چون آثار کار دانی و لیاقت و مردانگی از صوره حالت ظاهر و نمایان بود . . . برتبه امارت ترقی کرده و ایالت ولايت طبس گیلکی با او تفویض گردید . . . و هر چند سال بایالت ولايتی از ولایت خراسان معززو ممتاز میگردید . »^{۵۸}

از بررسی وظایف دوااتداران نتایج زیر بدست میآید :

۱- « ارقام » که بوسیله مجلس نویس طغرا کشیده میشد ، توسط دوااتدار مهر انگشت آفتاب به مربر میرسید . تذکرۀ الملوك از چگونگی کار دوااتداران اطلاعی نمیدهد . اما ظاهراً وظیفه آنها این بوده که مهر شاهی را با مرکب آغشته کرده تقدیم میداشتند ، تاشاه ارقام را مهر کنند . مهری که ارقام با آن مهرور میشد مهر چهار گوشی بود که مادر شرح مهرها آنرا « دومین » مهر بشمار آوردیم . و باستی برانگشتی سوار باشد . زیرا دوااتدار آن نیز بنام دوااتدار مهر انگشت موسوم بوده است .

مینورسکی این مهر را مهری بیضی شکل تصور کرده که نقش آن بریکی از فرامین سلطنتی موزه بریتانیا دیده میشود . این تصور هتأسفانه درست نیست زیرا دوااتدار مهر انگشت تنها مأمور مهر کردن ارقام بوده ، و بر ارقام نیز تنها

۵۷ - س ۱۱۹ سازمان اداری صفوی

۵۸ - عالم آرای عباسی - ص ۱۰۰۸

مهر چهار گوش زده هیشد . بنا بر این مهر مورد نظر مینورسکی «مهرانگشت» نیست .

۳ - احکام و پروانجات که بواسیله منشی الممالک طغرا کشیده شده بود، توسط دو اندار مخصوص پروانجات مهر میگردید، مقام وی از نظر درجه و اهمیت، پائین تراز دو اندار ارقام بود، و بهمین مناسب میزان حقوق او نیز کمتر بود . نویسنده تذکرۀ الملوك در فصل آخر کتاب خود که شامل «ذکر مبلغ و مقدار مواجب و رسوم ارباب مناصب»^{۵۹} است مقدار حقوق آنها را چنین ذکر کرده است :

«دوا اندار اقام مبلغ چهل و سه تومن و یک هزار و کسری مواجب و تیول »^{۶۰}
و مقداری نیز از محل رسوم اجرات و تیول درآمد داشت .

«دوا اندار احکام مبلغ بیست و چهار تومن و دو هزار کسری مواجب و تیول »^{۶۱}
و مقداری نیز از محل رسوم اجرات و تیول و جز آن درآمد داشت .

این نتایج ، طبقه بنده هارا در انواع فرامین و درجه اهمیت آنها تأثیر میگند .

در اینجا لازم است که پیرامون مهر اندگشت آفتاب اثر توضیحاتی بدھیم . نظر پروفهور مینورسکی درباره مهرها ، چنانکه خود وی نیز معترف است متأسفانه « مبهم و مورد شک و تردید است »^{۶۲} و حتی گاهی همراه با اشتباه وی درباره «مهرانگشت آفتاب اثر» یا «مهر آثار» می نویسد :

«مهرانگشت آفتاب آثار یا مهر آثار شاید همان مهری باشد که اثرش در فرمان ۱۰ ب موجود است و حاشیه و هاله ای از آب طلا که با دست کشیده شده است آنرا احاطه کرده . این امر کاملاً اصطلاح آفتاب آثار را تعبیر و تفسیر میگند »^{۶۳} این گمان متأسفانه بسیار دور از درستی است زیرا عنوان آفتاب اثر یا «مهر آثار» هرگز عنوان ولقبی برای مهر معینی نبوده است

۵۹ - ص ۵۱- تذکرۀ الملوك

۶۰ - ص ۵۸ تذکرۀ الملوك

۶۱ - ص ۵۷ تذکرۀ الملوك

۶۲ - ص ۲۷۰ سازمان حکومت اداری صفوی

۶۳ - ص ۲۶۹ سازمان اداری حکومت صفوی

بلکه «مهر آثار» یا «آفتاب اثر» در حقیقت صفتی است برای «مهر» نه عنوان آن چنانکه کلمه «شرف» نیز دارای چنین وضعی است «و چون پروانجه به مهر اشرف رسد اعتماد نمایند» (ف - ۹ - مدارک تاریخی) و اگر این کلمات را عنوان ولقبی برای مهرها بدانیم باید بدنبال «مهر اشرف» هم بگردیم.

اشتباه این دانشمند محقق از شمسه طلای نقش شده بدور مهر ناشی شده است . در حالیکه میدانیم کشیدن شمسه و ترجیح مذهب در اطراف مهرهای سلطنتی امری معمولی و رایج بوده است . واين برای قرئین فرمان بوده ، نه تفسیر و تعبیر صفت «مهر آثار» . بعلاوه بکار بردن صفت «مهر آثار» برای مهر شاهی در فرمان نويسی دوره صفویه امری رایج بوده و برای انواع مهرها بکار میرفته است ، نه مهر معینی . در بیان فرمان شماره ۳۴ از کتاب مدارک تاریخی این جمله بچشم میخورد «و چون پروانجه به مهر مهر آثار اشرف رسد اعتماد نمایند» و مهر آن نیز مهر گرد کلاهک داراست . در آخر فرمان شماره ۱۷ از همان کتاب این جمله دیده میشود «و چون رقم به مهر مهر آثار اشرف رسد اعتماد نمایند» در حالیکه مهر آن مهر چهار گوش است .

جمله آخر فرمان ۲۴ از کتاب فرامین فارسی ماتناداران چنین است «و چون پروانجه به مهر مهر آثار اشرف رسد اعتماد نمایند» و مهر آن مهر گرد ساده است این مقایسه نشان میدهد که «مهر آثار» یا «شرف» هیچیک عنوانی برای مهر معینی نبوده اند.

کفتگو پیرامون مهرها را با چکونگی تهیه و کند کاري آنها پایان میدهیم . شاردن در شرح تاجگذاری شاه صفی (سلیمان) مینویسد :

«امر شد هر چه زودتر اسم شاه عباس از روی مهرهای دولتی که همیشه از جواهرند واز دربار از کیسه مختوم به مهر صدراعظم در آورده اند محو شود ، و بجای آن نام صفوی حک گردد ، و در بعضی که نام عباس را بنهائی نمیتوان محو کرد هر چه کنده شده همچو کنند و اگر قاب تراش نداشته باشنند بکلی خرد نموده و تجدید نمایند .^{۶۴}

نوشته شاردن بر مبنی اینکه شاه دستور داد تنها نام عباس را محو کرده و بجای آن نام صفوی را حک کنند مقرن بصحت نیست زیرا با مطالعه مهرهای صفوی در یافتنیم که نام شاهان همیشه در میان مهر کنده شده، و در اطراف آن غالباً اشعاری در مدح علی، یا اسامی آئمه حک میشده است این شباهت سبب شده که شاردن تصور کند که مهر پادشاه جدید همان مهرشاه سابق است که تنها نام آنرا تغییر داده اند. در حالیکه مختصراً دقتی در طرز حکاکی مهرها این موضوع را روشن میکند که مهر دوباره کنده شده است. بعلاوه از نظر فنی این کار یعنی تنها تغییر نام میسر نیست زیرا بنچار بایداول قسمت میانه مهر را که محل نام شاه است تراش داده صاف کرد، تا بتوان نام تازه بر آن کند و در این صورت میانه مهر گودتر از اطراف آن خواهد گردید و اثر آن بر کاغذ منعکس نمیشود.

بنابراین باید گفت که هنگام جلوس هر پادشاه مهرهای شاه سابق را قرار داده و مهر تازه بر آن میکنندند، و یا آنکه مهر را میشکستند و مهر تازه ای میکنندند. مهرهای شاهی عموماً بر سنگهای گرانبهای چون یاقوت و زمرد و فیروزه کنده میشد.

فرمانها پس از آنکه به شاهی میرسید به «دفترخانه همایون اعلیٰ» که در حکم دفتر مرکزی و سازمان اداری حکومت صفوی بود هیرفت. و پس از ثبت در دفاتر مربوط بهر ناظر و داروغه دفترخانه میرسید.

پس از آن فرامین از «دفترخانه همایون اعلیٰ» به دیوانهای مر بوطه فرستاده میشد. اگر فرامین هر بوط بامور ممالک بود «بدیوان «ممالک» و اگر بامور خاصه مر بوط میشد «بدیوان خاصه» فرستاده میشد. مثالاً بدبیوان صدور میرفت، و احکام قضائی را نزد دیوان بیگی میفرستادند.

بدینسان هر فرمانی را بدبیوان مر بوط خود، یا دیوانی که مسوده فرامین در آنجا تهیه شده بود میفرستادند که در دفاتر مر بوط ثبت گردد.

فرامینی که جنبه مالی داشت مستلزم گذران تشریفات مفصل تری بود. اینگونه فرامین باید به مهر مستوفی الممالک یا مستوفی خاصه رسیده و در دیوان آنها ثبت برسد.

فرمانهای مربوط بکارگنان دربار و حرم باید بهر ایشیک آفاسی باشی برسد. در مواردی که فرمان مربوط به خارج دربار بود و بایستی از محل درآمد. های خاصه پرداخت شود باید بهر ناظر بیوتات نیز مدهور گردد، تا قابل پرداخت باشد.

فرامین چنانکه گفته شد در دفاتر گوناگون ثبت میگردید (ظاهرآ در هر نوبت ثبت رونوشتی از متن فرمان در دفتر نوشته میشد) و پس از ثبت در هر دفتر ثبت کننده فرمان جملاتی از قبل ملاحظه شد، قلمی شد، صحیح است، مرقوم شد و مانند آنها برپشت فرمان مینوشت و مهر میکرد. (عکس ش ۱۶) پس از طی این تشریفات فرامین بدست صاحبان آنها میرسید. اما صاحبان فرامین باید فرمان خود را بهر مهرداران «مهر همایون» و مهر «شرف نفاذ» برسانند.

نویسنده تذکرة الملوك درباره مهردار مهر همایون که لقب مقرب الخاقان داشت می‌نویسد که «از جمله مناصب عظیمه و مجلس نشین بهشت آفین است . . . .»

«شغل مهردار در قدیم الایام آن بوده که ارقام وزارت‌ها و استیفاها و کلانتریها و غیره را بعد از ثبت دفاتر بهر (ثبت مهر همایون) که نزد مهردار مزبور است در ضمن ارقام در گوشہ عنوان مهر مینموده و در او آخر این ضابطه مضبوط نبود بلکه رسوم خود را از قرار تصدیق دفتری بازیافت مینمودند»^{۶۵} درباره مهردار مهر «شرف نفاذ» نیز مینویسد:

«شغل مشارالیه آنست که ارقام و احکام امرا و وزراء و مستوفیان و لشکر نویسان و قاطبه ارباب مناصب جزء و کل را که در اردوی معلی و یا ممالک محروسه ایران تعیین میشده، گوشه ضمن ارقام را در برابر مهر «همایون» بهر کوچک «شرف نفاذ» مهر نماید، و چنانچه صاحبان مناصب، رقم منصب خود را بجهت مدافعت رسوم مقرر بهر داران نمیدارند، تصدیق رسوم مقرر خود را از

سرنشته دفاتر توجیه دیوان اعلی مشخص و معین، و بقلم ارباب حوالات دیوانی عرض، واژو جوه معینه بازیافت، وارقام مناصب خواه به مری که در نزد مهرداران ضبط است میر سیده یا نمیر سیده، رسوم مستمری خود را اخذ نمی نموده اند. چنانکه نویسنده تذکرۀ الملوك می نویسد، این مرحله از تشریفات و مهر کردن فرامین مدتی در دوره صفویه متداول بوده و بعد منسوخ شده، و غالباً فرامین به مر های نامبرده ممهور نمی شده است.

چنانکه گذشت مهرداران نامبرده از هر فرمانی که صادر می شده و جنبه انتفاعی و مالی داشته مبلغی بعنوان رسوم دریافت می کرده اند، و علت مهرور کردن فرامین برای دریافت همین رسوم بوده است. مهرداران با آنکه از مقام اداری و مزایای مالی مهمی برخوردار بودند، در کار صدور فرامین نقش عمده ای بعده نداشتند.

تباید از یاد برد که مقام مهردار همایون بمراتب بر تراز مهر شرف نفاذ بود. مهردار همایون در حضور شاه اجازه نشستن داشت و مهردار مهر شرف نفاذ مجبور بود بایستد. نتیجه گیری پروفسور مینورسکی از وظایف مهردار مهر «ثبت مهر همایون» متأسفانه اشتباه است.

وی می نویسد:

«مهردار مهر همایون فی الواقع مسئول نگهداری مهر همایون که معمولاً بدست مادر شاه سپرده می شده بود. در روزهای آدینه اسنادی که به روز زیران رسیده بود به در حرم ارسال می گشت و آنجا جعبه محتوی مهر همایون آورده می شد و پس از آنکه اسناد و مدارک جهت شاه قرائت می کردید، مهردار محل معمود و مناسبی را بر روی فرمان مزبور تر و مهر را تقدیم شاه می کرد تا وی آنرا بر محل بگذارند»^{۶۲}

پروفسور مینورسکی چنین گمان کرده است که «مهر همایون» یکی از مهر های سلطنتی بوده و در جمهه مهر های بادشاھی حفظ، و بدست شاه بر فرمانهای زده می شده است. در حالیکه «مهر همایون» مهر کوچک کم اهمیتی بود که بوسیله خود مهردار «مهر همایون» حفظ می کردیده و بنابرآ نوشته تذکرۀ الملوك «هر سه سال

یک بار مبلغ سی تو مان قیمت بند مهر^{۶۸} بابت نگاهداری آن میگرفت. و چنانکه در ضمن شرح وظایف مهردار نوشتیم این مهریس از ثبت فرآمین در دفاتر بوسیله مهردار پیشتر فرمانها زده میشد، در اوآخر دوره صفویه اینکار انجام نمیشد و فرآمین بدون این مهر نیز معتبر بود. نمونه‌مهر «ثبت مهر همایون» را (گوشه چپ عکس ش ۱۶) میتوان مشاهده کرد.

منبع و مأخذ وظایفی که مینورسکی از نظر تعیین محل مهر و غیره برای مهردار تعیین کرده متأسفانه روشن نیست. بنابراین نمیتوان بدرجه درستی یا نادرستی آن پی برد.

شاردن در شرح فروش جواهرات خود بشاه سلیمان می‌نویسد:

«در بیست و پنجم (اویت) بعنایت الهی معامله خود را با ناظر تمام کردم»^{۶۹}
 «دراوایل سپتمبر ناظر فرمان حواله و جوه مرا بعنوان هلندیان تسلیم داشت»^{۷۰}

«نااظر فرمان مزبور را بسرعت تمام تسلیم من کرد اگر من شخصاً میخواستم آنرا بگیرم بیش از یکماه جریان کار طول داشت»^{۷۱}.

اگر این کندی کار را عیبی شمار آوریم در برابر آن حسن بزرگ صحبت و دقتو وجود داشت که شاردن خود بدان معرف است وی می‌نویسد: با اطمینان میتوانم بگویم که چنان دقت و صحبتی در کار اداری دولت صفوی وجود دارد که هر کس هر گونه اطلاعی از فرآمین شاهی هر بوط به رزمانی که بخواهد میتواند بدست آورد. و این خود نظم و ترتیب کار بایکانی دیوانهای دولت صفوی را بخوبی نشان میدهد.

در بررسی فرآمین دوره صفوی بوغازه‌های «دفتری» و «بیاضی» بر میخوریم که باید آنها را عنوانی برای دودسته از فرمانهای این دوره بدانیم.

فرمانهای دوره صفوی بطور کلی بدو دسته بیاضی و دفتری تقسیم میشند. نحوه صدور فرآمین دفتری بهمان صورتی بود که شرح آن نوشته شد. اینکونه

۶۸ - ص ۵۷ تذكرة الملوك

۶۹ - ص ۲۲۴ ج ۳ سفر نامه شازدن ترجمه محمد عباسی

۷۰ - ص ۲۳۱ ایضاً

۷۱ - ص ۲۳۵ ایضاً

فرامین باتشریفات کامل صدور می‌یافت . اما فرامین بیاضی ، شامل آنسته از فرامین میشد که پس از مدهور شدن بهر شاهی بلاfacسله بدست صاحب فرمان داده میشد ، یا بکسی که فرمان بنام او صادر شده بود ابلاغ میگردید ، و تشریفات ثبت در دفاتر را نمیگذراند .

«چون برخی احکام سلطنت در نگ بر نمی تابد از جهت تعجیل و اخفای راز ، منشور مقدس تنها بنگین شاهی پیرایه گیرد و از دفاتر نگذرد و آنرا حکم بیاضی گویند »

تعجیل تیغ یار بود در هلاک ما   حکم بیاضی که بدفتر نمی رسد
این توصیفی است که در فرهنگ آندراج از حکم بیاضی شده است .
این توضیح میرساند که فرامین بیاضی عبارت بوده اند از فرامینی که بدوسیب سری بودن ، یافوریت صدور میباقتند و برای جلوگیری از اتصاف وقت یا افشاءی مضمون ، از ثبت و ضبط آنها در دفاتر مختلف خودداری میگردید .
ارقام و احکام و پروانجه ها هر کدام ممکن بود که بیاضی یا دفتری باشند در مورد ارقام در تذکرة السلاوك در بخش وظایف دواتدار مهر انگشت آفتا
اثر چنین آمده است :

«ارقام بیاضی و دفتری را که واقعه نویسان طفرا میکشند مشارالیه بهر مهر آثار میدهد . »

پروفسور مینورسکی درباره فرامین دفتری و بیاضی مینویسد :
«اولی محتمل آنست که از مسووده ها صادر میگشت و دومی (پاکنویس)
مستقیماً با مر شاه نوشته میشد . » ۲۲

باید گفت که متأسفانه این احتمال مقرر بصحبت نیست و چنان که گفته شد فرمانهای بیاضی و دفتری از نظر ثبت و گذراندن مراحل اداری تقسیم بندی میشندند .

بر آنچه پیرامون شیوه و چگونگی فرمان نویسی در صفویه نوشتیم باید این توضیح مختصر را بیفزاییم .

در آغاز پادشاهی سلسله صفویه، یعنی از زمان شاه اسماعیل اول تا اواسط سلطنت شاه تهماسب فرمانها بشیوه پیش از دوره صفوی نوشته میشد.

این دسته فرمانها بانام خداوند و جمله الحکم لله (بالای فرمان) آغاز میگردید، و سپس طفرای پادشاه زیر آن نوشته میشد که عبارت بسوه از « ابوالمظفر شاه اسماعیل بهادر سیوزومیز » یا « ابوالمظفر طهماسب بهادر سیوزومیز »^{۷۳} (عکس ش ۱۷)

در باره جمله سیوزومیز باید توضیح دهیم که این عبارت یک جمله قرکی است که معنای « فرمانمنان » یا « فرموده‌مان » میدهد.^{۷۴} زیر طfra مهر شاهی زده میشد. آخرین فرمان از این دسته فرمانی است از شاه تهماسب اول که با سال ۹۴۸ صادر گردیده است.^{۷۵}

در پایان این مقاله متن دو قطعه فرمان صفوی موجود در موزه هنرهای تزئینی که تا کنون بچاپ فرستیده است از نظر خوانندگان میگذرد.

چون آنچه پیرامون فرمان نویسی در دوره صفویه نوشته شد، بسبب محدود بودن مدارک و اطلاعات و تحقیقات قبلی راجع باان، هائند هـ - رنوشته تحقیقی دیگر، نمیتواند خالی از لغتش باشد، امید است که خوانندگان داشتمند و صاحب نظر در صورت مشاهده هر گونه لغتش و اشتباه بایاد آوری آن نویسنده را سپاسگزار فرمایند.

الخالق

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی هو

(مهر) علوم انسانی
بنده فرمان بر مؤلی حق سلطان حسین

حکم جهان مطاع شد - آنکه چون قبل از این حسب الرقام اشرف مقرر شده بود که وزارت و رفت و معالی پناه عزت و عوالي دستگاه شمساً للوزارة والرفعة والمالی میرزا محمد کریم وزیر گیلان بیه پس و شریعت و افادت و افاضت پناه

۷۳ - فرمانهای شماره ۸ تا ۱۱ اول فرامین فارسی ماتناداران

۷۴ - سیوز در ترکی بمعنی سخن، دستور، گفته و فرمان است - سیوزومیز از نظر دستوری اضافه ملکی و در حالت جمع است.

۷۵ - فرمان ش ۱ کتاب مدارک تاریخی

وفضیلت و کمالات دستگاه علامی فهامی تاجاً لللافاده والفضلة ملا حسن شیخ اسلام کیلان باتفاق نایب وزارت ونجابت ورفعت ومعالی پناه عزت و کمالات دستگاه شمساً للوزارة والنجلابة و الرفة میرزا محمد ربیع مستوفی کیلان بیه پس وزیر بیوتنات سرکار خاصه شریفه بحقیقت عدم رضاء کدادخدايان و ارباب بنیجه ورعایا، الکاء مزبور بکلانتری خواجہ محمد تقی کلانتر آنجا ورضا خواهشمندی چهاردانگ رعایا و ارباب بنیجه بکلانتری خواجہ محمد سعید کلانتر سابق رسیده حقیقت واقعی آنرا عرضه داشت پایه سریر خلافت مصیر نمایندو در اینوقت مشار الهمی بعرض رسانیدند که بموجب محضر علیحده چهار صدو شخصتونه نفر بکلانتری خواجہ محمد تقی راضی و دوهزار ویکصد و بیست و هفت نفر اظهار رضا و خواهشمندی بکلانتری خواجہ محمد سعید نمودند که از آنجمله نه صدو هشتاد و سه نفر عدم رضا و اظهار شکوه از خواجہ محمد تقی وقتیه بدون شکوه او اظهار رضا از کلانتری خواجہ محمد سعید مزبور نمودند بنابراین از ابتداء چهارماهه تکوزیل کلانتری بلده رشت و توابع را بدستوری که بکلانتری سابق مرجع بود برفت و معالی پناه عزت دستگاه شهریاری شمس للرفعه والمعالی خواجہ محمد سعید شفقت و مکرمت فرموده آثار حسن سعی او بر نواب همایون ما ظاهر گردد و سادات عظام و مشایخ کرام و اعیان و کدخدايان و جمهور رعایا و عموم متوطنین الکاء مزبور رفت و معالی پناه عومی الیه را کلانتر باستقلال آنجا دانسته از سخن و صلاح حسابی او که موجب برفاه حال رعایا و توفیز هال دیوان بوده باشد بیرون نرون و وزیر و مستوفی الکاء مذکور بیوقوف و شعورو تجویز او و گماشته او مدخلی در توجیهات و تخصیصات و وجهات دیوانی و خارج المال واستصوابیات نمایند و یکدینار ویکمن بار بی مهر و نوشته او بهیچوجه من الوجه بتوجیه (۲۱)

در نیاورند و حواله و (اطلاق) و داد و ستد نکنندو در کل معاملات آنجا نوشته و مهر اورا معتبر دانند و ابریشمی که حسب الرضار عایا جهه سرکار خاصه شریفه به سلم ابتسایع می‌شود بدستور بوقوف مشارالیه خریداری نموده قیمت را در حضور مومنی ایه بر عایا دهندو نوعی ننمایند که ستم وزیادتی بر عایا و عجزه و فوت و فروگذاشت و نقصانی در مال سرکار خاصه شریفه واقع شود داروغگان الکاء مذکور قضایائی که در میان رعایا سانح شود در حضور رفت و معانی پناه مومنی ایه و کماشتنگان او بفیصل رسانند و ظیفه رفت و معالی پناه مذکور آنکه نگذارند که آنچه بتخفیف مقرر شده احدی بخلاف آن عمل نماید و نوعی بخدمت مزبور قیام نماید که حسن سلوک او عند (الغالق)^{۱۰} و الخلاائق مرضی و مستحسن بوده رعایا الکاء مذکور بر فاه حال و فراغ بال بدعماً گوئی دولامت بیزوال اشتغال نمایند و اخراجات مملکتی را موافق شرح رقم مطاع که در آن باب صادر گشته بتوجیه در آورده یکدینار و یکمن بار بخلاف حکم و حساب در میانه رعایا و عجزه بتوجیه در نیاورده و در آخر هر سال توجیهات سال گذشته را با ابواب توجیه و تفصیل بنیجه محال بمهر ارباب و اهالی (ومهین؟) شریکان درست داشته با قبوض اسناد جزو بدیوان فرستد که بعد از ملاحظه و رقم عالیجاه وزیر دیوان اعلیٰ مستوفی سرکار خاصه شریفه در دفتر عمل نموده محاسبه مفروع سازدمقرب الخاقانی مستوفی سرکار خاصه شریفه هوازی سیصد عدد اشرفی که مشارالیه در سال اول پیشکش سرکار خاصه شریفه نموده که واصل خزانه عامره نماید در دفتر ابوالجمع و از قرار قبض مقرب الخاقانی صاحب‌جمعی خزانه عامره به خرج مجری نماید و در این باب قدغن دانسته از جوانب برینجمله روند و از فرموده تخلف نورزنند و هر ساله رقم مجدد طلب ندارد و در عهده شناسند.

تحریراً فی ربيع الاول ۱۱۰۷

۱- کلمة الغالق بالای فرمان نوشته شده است.

الملك لله

(مهر)

بنده شاه ولايت عباس

اللهم صل على النبي والولي والبتول والسيطرين
والسجاد والباقير والصادق والكافر والرضا
والتقى والزكى والمهدى

فرمان همایون شد . آنکه چون محاله ذکوره ضمن من اعمال مشهد مقدس
معلی بسیور غال سیادت و نقابت پناه نجابت و بدایت دستگاه عمدة السادات
العظام الغ میرزا مقرر است و از راه ملکیت بسیادت و نجابت پناه مشارالیه
متعلق است و مستو فیان عظام کرام بعضی را از تیول ایالت و حکومت پناه
نظام الله بالشاه نظر خان بموجبی که در ضمن در تحت هر محل نوشته شده وضع
نموده اند و بعضی سهوا از محل دیگر وضع شده و مزرعه نوده از بابت تقاویت
مفرا که در بارس نیل سابق که مفراجمع قرار داده بسیور غال سیادت و نقابت
پناه مشارالیه مقرر شده و از آن تاریخ بسیور غال مقرر است و سهوا وضع نشده
بنابراین مقرر فرمودیم که و کلا ایالت پناه هموی الیه آنچه سهوا از محل دیگر وضع
شده باشد و آنچه وضع نشده باشد چون دانسته بسیور غال سیادت و نقابت پناه
مشارالیه شفت فرمودیم بمجرد آنکه مستو فیان سهوا ام محلی را وضع ننموده باشند
یا از محل دیگر وضع شده باشد اصولاً مطلقاً بعمل مالوجهات و وجوهات غیر ذلك
طلبی ننموده اطلاق و حوالتی ننمای و از تاریخی که بسیور غال مقرر شده و
احکام مطاعه صادر گشته بتخصیص مزرعه نوده و اتمان که در بارس نیل بسیور غال
مقرر گشته بدستور بسیور غال مقرر کارداران قدغن [نما] می هر ساله حکم
مجدداً طلب ندارند .

تحریراً في جمادی الاولی سنہ ثلث عشرین الف . (عکس ۱۸)

تاریخ از آنگونه علوم و مطالعاتی نیست که مغز
آرام و کوشش و رحمت زیاد برای آن کافی باشد.
تاریخ باععیق ترین مسائل زندگی بشری سروکار دارد
و مستلزم آنست که شخص همه وقت و همه وجود
خود را وقف آن کند.

ارنست رفان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی